

La Carme Alibau es dedica a la fabricació i comercialització de barbacoes, a l'empresa Indústries Algon, el nom de la qual és el resultat de la unió de dos cognoms, el del pare de la nostra protagonista, en Jordi, i González, el seu antic soci, que ja es dedicaven al sector de la metal·lúrgia ara fa quaranta anys. Posteriorment van decidir incorporar diversos articles a la seva xarxa comercial i entre altres van escollir un tipus de barbacoa provinent dels Estats Units, que van desenvolupar, i com la idea va funcionar van resoldre dedicar-s'hi exclusivament.

Així les coses, i des que la Carme era petita, el pare ja expressava els seus desitjos que ella s'incorporés a l'empresa. La nostra interlocutora, però, tenia uns altres plans: **"M'agradaven molt les ciències."** D'acord amb els seus interessos, doncs, aquesta dona s'ho va saber organitzar per estudiar biologia i idiomes, mentre, al mateix temps, ajudava a l'empresa familiar, i assegura, en aquest sentit, que li agradava molt la manera de treballar del seu pare, **"un emprenedor nat que sempre ha sabut escollir el millor camí."**

Va arribar un moment, però, en què la Carme va decidir dedicar-se exclusivament a l'empresa, i allà ha seguit fins ara. En qualsevol cas, afirma que haver après idiomes li va ser de gran utilitat, a l'hora d'incorporar-se a Algon: **"Va ser un dels millors regals que em podien fer els meus pares. Ell sempre deia que el futur de l'economia radicava en el fet d'expandir-se en els mercats estrangers."** Una prova més del caràcter innovador d'aquest home, que quan encara ni es parlava d'un mercat comú es va avançar als esdeveniments.

Quant a això, cal afegir que la Carme ha heretat aquesta visió de futur: **"El meu objectiu sempre ha estat treballar mirant no només Europa, sinó tot el món."** D'aquesta manera, ara mateix, quan quasi la meitat de la seva producció té com a destinataris altres països de dins i fora d'Europa, Algon està estudiant la situació dels mercats més llunyans, i és que allò que en un inici constituïa un producte poc habitual a les llars i molt senzill ha evolucionat de manera increïble: **"Avui dia les barbacoes s'han incorporat totalment a la cultura de l'esbarjo de les nostres societats."**

Algon, per tant, ha viscut de molt a prop aquests progressos, que també afecten el sistema de treball: **"Ens hem mecanitzat molt, i hem incorporat les més diverses tècniques i avenços."** Tanmateix, l'empresària considera que **"la barbacoa té molt de camí per fer al nostre país. Als Estats Units, per exemple, el seixanta per cent de les barbacoes funcionen amb gas, mentre que el noranta per cent de les nostres són de carbó. Amb el temps la gent anirà adaptant criteris de comoditat enfront del tradicional."** Partint de la visió de futur que la caracteritza, l'empresa de la Carme ja ha introduït diverses i sofisticades barbacoes a gas dins la seva línia de productes.

La nostra interlocutora, així, té una oferta molt variada: **"Tots els sistemes són bons. Els adeptes a fer la carn rostida amb carbó valoren el seu sabor inigualable, mentre que l'avantatge del gas amb pedra lava és la seva rapidesa en encendre's, i que és molt pràctica."** És per això que la Carme defensa la possibilitat que una

mateixa llar compti amb més d'una barbacoa. Sigui com sigui, és necessari estar ben informat de quin tipus de producte resulta més adequat per a les nostres necessitats, i per al càmping, per exemple, recomana la de tres potes, la més senzilla de la seva oferta.

D'altra banda, i per tal que siguin més duradores, l'empresària es preocupa que totes les seves barbacoes tinguin una altra qualitat, i de bon principi les van fer revestides d'esmalt: **"Així poden restar a la intempèrie sense cap problema, i resistir temperatures de cocció molt elevades."** Si el lloc que ha d'ocupar la barbacoa és el jardí, el més adequat és una més gran, amb rodes, anomenada **"de carro"**. Per damunt de tot, però, aquesta dona defensa l'ecologia, de manera que desaconsella l'ús de barbacoes en llocs que no estiguin habilitats per encendre focs.

Sempre a la recerca d'innovacions, Algon està introduint actualment un canvi de formes i colors en el seu producte: **"Sempre es ven el vermell i el negre, i ara les incorporarem en altres tonalitats."** La Carme opina que és una llàstima que en un país amb un clima com el nostre la barbacoa encara no sigui tan popular com arreu d'Europa. D'aquesta manera, a Espanya no se celebra cap fira dedicada a aquest sector, mentre que en altres països són molt populars les mostres internacionals de càmping i mobiliari de jardí.

Per tal d'estar al dia de les últimes novetats, a més d'assistir a les fires, Algon pertany a una associació de fabricants del sector constituïda per unes cent cinquanta firmes. I és que a més de les barbacoes, l'empresa de la Carme també ofereix tot un seguit d'altres productes per al càmping i complements de parament de la llar, entre els quals paellers, planxes i grills, i la nostra interlocutora s'assegura que tots els seus productes compleixin les normatives europees pel que fa a la qualitat que tot client exigeix.

Per tal d'atendre les necessitats d'aquest adequament, Algon compta amb una cinquantena de treballadors, a més d'uns trenta agents comercials. Ella s'encarrega de la direcció, mentre que el nebot de l'antic soci del pare és qui dirigeix els processos de fabricació, i la Carme està molt satisfeta d'aquesta relació: **"Som un equip al cinquanta per cent, que funciona molt bé."** Són poques les dones que treballen a Algon, si bé l'empresària voldria canviar aquesta situació. Això no obstant, opina que en els negocis és bàsic tenir una mica d'atreviment i que aquest tret sol faltar en el tarannà femení.

Separada, trenta-nou anys i amb un fill de vuit, a la Carme, en canvi, no és precisament empenta, el que li falta, i recorda que va arribar un punt en què ella i el seu marit portaven camins diferents: **"Jo volia fer moltes coses, mentre que ell volia una vida més relaxada. Em faltava alguna cosa, si bé continuo apreciant-lo molt."** El seu fill, en Jordi, està acostumat a veure la seva mare treballant constantment, i sembla haver heretat el seu tarannà: **"És un nen molt mogut."** Així se'ns mostra la nostra protagonista, com una mare empresària que sap on vol anar i per quin camí arribar-hi, tal com va fer el seu pare ja fa molts anys.

Carme Alibau - Sant Feliu de Llobregat (el Baix Llobregat)